

SA wasdee ctuary

Vol 13 : Q309

ฉบับที่ 13 ประจำไตรมาสที่ 3 ปี 2552

The Newsletter for Actuaries and Non-Actuaries

- > Investment Risk (Final)
- > Levelized Commission?
- > Are we ready for the next influenza pandemic?
- > Basel II vs. Solvency II
- > Joint Regional Seminar in Bangkok
- > Background of SA and SOA Ambassador
- > Exam Update
- > Health (Office syndrome)
- > Entertainment

Sponsored by

Society of Actuaries of Thailand (SOAT)

Hello from Editor!

พิเชษฐ เจียรภรณ์ทวีสิน (ทอมมี่) --

บรรณาธิการ และ SOA Ambassador สาขาประเทศไทย

สวัสดีกับผู้อ่านทุกท่านเหมือนอย่างเช่นเคยครับ เริ่มกันตั้งแต่เรื่องความเสี่ยงจากการลงทุน (Investment Risk) ที่เขียนกันมายาวนานไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าซีรีส์หนังเกาหลี ซึ่งก็มาถึงตอนสุดท้ายแล้วจนได้ และก็ได้รับเกียรติจากพี่สุชิน ที่ช่วยเขียนบทความที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายค่าคอมมิชชั่นในมุมมองของแอคชูวรี เพื่อสร้างสีสันให้กับสวัสดิ์แอคชูวรีเล่มนี้ ลองเปิดอ่านเนื้อหาทั้งสองเรื่องนี้ดูได้ครับ

ฉบับนี้มีเนื้อหาที่เขียนมาลงให้ทันกับเหตุการณ์ต่างๆ อย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง "สิ่งที่แอคชูวรีเรียนรู้จากใช้ห้วงใหญ่ 2009 และใช้ห้วงสเปน 1918" ที่เจาะจงเขียนขึ้นมาเพื่อให้บุคคลทั่วไปได้เห็นมุมมองการวิเคราะห์เรื่องใช้ห้วงใหญ่จากแอคชูวรีกันบ้าง แล้วก็แถมด้วยเรื่องราววิชาการจากทางฝั่งยุโรปในเรื่อง "อะไรคือความแตกต่างระหว่าง Basel II กับ Solvency II" กันอีกนิด เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบถึงแนวคิดของการกำกับดูแลสถาบันการเงินอื่น เช่น ธนาคาร และเปรียบเทียบกับบริษัทประกันภัยกันดูบ้าง รับรองว่าเรื่องนี้น่าสนใจไม่แพ้เรื่องใช้ห้วงใหญ่ทีเดียว

ถัดมาก็เป็นเรื่องสดๆ ร้อนๆ จากงานสัมมนาในวันที่ 27 - 28 กรกฎาคมที่เพิ่งผ่านมากับ Joint Regional Seminar ที่ยกขบวนวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ (แต่ละคนจะมี FSA หรือ FIA เป็นอย่างน้อย) ข้ามประเทศกันมาลงที่

กรุงเทพฯ กันในปีนี้ ซึ่งก็ได้รับเสียงตอบรับจากผู้เข้าร่วมสัมมนากันอย่างดี และงานนี้ก็ต้องขอขอบคุณสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทยอีกครั้งที่ช่วยสนับสนุน

เรื่องที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งที่ยากจะนำมาเผยแพร่ก็คือ เรื่องราวความเป็นมาของสวัสดิ์แอคชูวรี และ SOA Ambassador ในแต่ละประเทศ แถมด้วยเรื่องราวของหลักสูตรการสอบที่ได้มีการปรับแผนเมื่อสามปีที่แล้ว เพื่อให้แอคชูวรีรุ่นน้องๆ ได้สอบผ่านกันเร็วขึ้น ซึ่งก็นับว่าเป็นข่าวดีในอดีตที่บางคนอาจยังไม่รู้ แต่อย่างไรก็ตามความยากในการสอบของแอคชูวรีก็ยังคงประมาทกันไม่ได้นะครับ

และขาดไม่ได้กับ Exam Update ที่ฉบับนี้เขียนขึ้นมาอย่างจุใจ ให้กับบรรดาคนที่ต้องสอบทุกคน รวมไปถึงจนถึงเคล็ดลับดีๆ ในการสอบให้ผ่านจากทีมงานสวัสดิ์แอคชูวรีของเราครับ

ก่อนจะจากกันก็ขอแถมท้ายกับเรื่องราวของสุขภาพ ในเรื่อง Office Syndrome เพื่อให้ผู้อ่านทุกท่านระวังเรื่องสุขภาพกันด้วยครับ (ไม่ใช่กลัวแต่จะเป็นใช้ห้วงกันอย่างเดียว) และก็จบด้วยหน้า Entertainment ที่ฉบับนี้ของดเกมส์เนื่องจากพื้นที่กระดาษไม่พอ (หรือคนคิดเกมส์แอบซี้เกียจก็ไม่ทราบ)

แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้า กับสวัสดิ์แอคชูวรีที่ยังคงพยายามขยายทีมงาน และพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ ติดตามสวัสดิ์แอคชูวรีได้ที่ www.sawasdeeactuary.com ครับ

ทีมงานในฉบับนี้

พิเชฐ เจียรมณีทวีสิน FSA, FRM

ลูซิน พงษ์พิทักษ์ FSA

นวัตน์ เกียรติสกุล ASA

กมลพรรณ สุดโททอง

ธนิศา อนุสนธิ์ดิษฐ์

วันวิสา มีทองมูล

ฉัฐพล วงศ์รัตนวิจิตร

ปุกณยวีร์ นภาลัย

ศิริอำไพ ธรรมวิณี

อาทิตยา นาวาเจริญ

ธัญลักษณ์ ศรีงาม

กลุ่มคนอ่าน

1. บุคคลทั่วไปที่สนใจเรื่องราวที่แอดชัวร์คนไทยเขียนขึ้นมาเพื่อเล่าสู่กันฟัง ไม่ว่าจะเป็นคนทำงานร่วมกับแอดชัวร์ ผู้บริหาร หรือพนักงานในธุรกิจประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย
2. คนที่สนใจหรือเกี่ยวข้องกับแอดชัวร์ ไม่ว่าจะเรียน นักศึกษา อาจารย์ หรือแม้กระทั่งคนทั่วไปที่สนใจในอาชีพแอดชัวร์
3. ผู้ที่กำลังสอบหลักสูตรของแอดชัวร์ระดับสากลจาก Society of Actuaries (SOA) ของอเมริกา
4. แอดชัวร์คนไทยที่ทำงานอยู่ในองค์กรต่างๆ

วัตถุประสงค์

“สวัสดิ์แอดชัวร์” เป็นวารสารที่สร้างขึ้นมาจากแอดชัวร์ที่เป็นคนไทย เพื่อมุ่งส่งเสริมคนไทยในแวดวงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับแอดชัวร์ในแง่มุมต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นสื่อที่รวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์ของแอดชัวร์ให้กับคนที่สนใจทั่วไป โดย มุ่งเน้นให้กับคนที่ไม่ได้เป็นแอดชัวร์ได้อ่านกัน
2. เป็นศูนย์กลางในการรวมกลุ่ม ติดต่อกัน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของคนไทยที่เป็นนักเรียน อาจารย์ นักวิชาการ ตลอดจนคนทำงานในองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแอดชัวร์เข้าด้วยกัน ทั้งนี้ ยังทำเพื่อเป็นแหล่งประชาสัมพันธ์ข่าวให้กับ 1) Society of Actuaries (SOA) , 2) Society of Actuaries of Thailand (SOAT), และ 3) Insurance Premium Rating Bureau (IPRB) อีกด้วย

CONTENT

ฉบับที่ 13/2552

04	- Investment Risk (final)
07	- Levelized Commission
09	- Are we ready for the next influenza pandemic ?
13	- Basel II vs Solvency II
15	- Joint Regional Seminar in Bangkok
16	- Background of SA and SOA Ambassador
18	- Exam Update
23	- Health (Office syndrome)
24	- Entertainment

Investment Risk of Fixed Income (final)

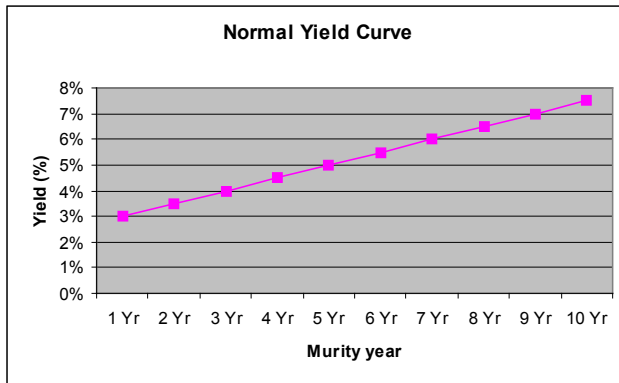
โดย พิเชฐ เจียรรมณีทวีสิน (ทอมมี่) FSA, FRM

ห่างหายไปสักระยะเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารหนี้ และเมื่อกล่าวมาถึงตรงนี้แล้ว เราก็รู้จักความเสี่ยงที่สำคัญๆ ไปเกือบครึ่งฉบับนี้เรามาดูความเสี่ยงตัวที่เหลือกันดีกว่า

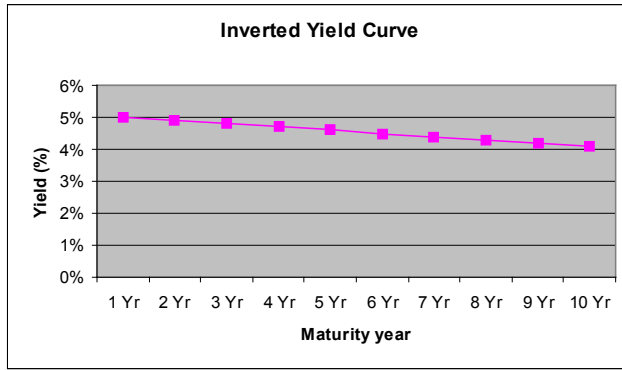
6. Yield Curve Risk (ก่อนอื่นก็ต้องมารู้จัก Yield Curve กันก่อน)

Yield Curve คือ ความสัมพันธ์ของผลตอบแทน (Interest Rate) กับช่วงเวลาของการลงทุน โดยแสดงในรูปกราฟแกนนอนเป็นระยะเวลา แกนตั้งเป็น Interest Rate สมมติว่าถ้าลงทุน 1 ปี จะได้ Interest Rate 5% ต่อปี ในขณะที่ถ้าลงทุนในระยะเวลา 10 ปี (ลงทุนตอนนี้ รอเงินต้นคืนพร้อมดอกเบี้ยใน 10 ปีข้างหน้า) ก็จะได้ Interest Rate 7% ต่อปี ที่ทำแบบนี้ก็เพราะเราจะได้ว่า ในแต่ละระยะเวลาการลงทุน (time horizon) จะได้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเท่าไร

ในภาวะเศรษฐกิจปกติ ถ้าเราต้องการเลือกลงทุน แบบแรกเป็นพันธบัตร 1 ปี แบบที่สองเป็นพันธบัตร 10 ปี โดยทั้งสองแบบให้อัตราดอกเบี้ยเท่ากัน เราก็คงเลือกลงทุนในแบบแรก เพราะแบบแรกมีสภาพคล่อง (Liquidity) มากกว่า (ไม่ต้องรอถึง 10 ปี จึงจะได้เงินมาใช้) อีกทั้งการลงทุนระยะยาวยังมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยและเงินเฟ้อมากกว่าการลงทุนระยะสั้น ดังนั้นเราจึงต้องการผลตอบแทนจากการลงทุนระยะยาวสูงกว่าการลงทุนระยะสั้น ลักษณะเส้นกราฟที่มีความชันเป็นบวกแบบนี้เรียกว่า Normal Yield Curve

แต่บางเหตุการณ์ ถ้าทุกคนเชื่อว่าสภาวะเศรษฐกิจในอนาคตจะตกต่ำ หรือรัฐบาลจะลดอัตราดอกเบี้ยในตลาด หรืออัตราเงินเฟ้อลดลง / อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ทุกคนมีความคาดหวังผลตอบแทนในการลงทุนในปีถัดๆ ไป (Expectation of Forward Rate) ว่าจะน้อยกว่า Yield Curve จึงมีความชันเป็นลบ ซึ่งเรียกว่า Inverted yield curve ราคาหุ้นก็จะตก ภาวะ Recession ก็จะมาตาม

Yield Curve Risk ก็คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเส้นกราฟ Yield Curve นั้นเอง ซึ่งจะทำให้เกิดการสูญเสียมูลค่าของ Portfolio ที่ถืออยู่ได้ การเปลี่ยนแปลงของ Yield Curve มี 3 แบบ คือ

1. Parallel shift คือ การที่กราฟเปลี่ยนแปลงขึ้นหรือลงเท่าๆ กันในทุกช่วงเวลา และเป็นเส้นขนาน
2. Slope shift คือ การที่กราฟเปลี่ยนแปลงความชันมากขึ้นหรือน้อยลง
3. Curve shift คือการที่กราฟเปลี่ยนแปลงความโค้ง (จัดได้ว่าเป็นอนุพันธ์อันดับที่ 2 ถัดจากความชัน)

ปกติแล้ว เวลาเราทำการ Matching Asset กับ Liability เข้าด้วยกัน เพื่อ Hedge interest rate risk นั้น จะทำกันที่การ Match duration เท่านั้น (ย้อนไปถึงเรื่อง interest rate risk นะครับ) ซึ่งการทำ duration ของ Portfolio จะทำโดยการหาค่าเฉลี่ย (weight average) ของ duration แต่ละตัวในพอร์ตของสินทรัพย์และหนี้สิน โดยหลักการแล้วการหาค่าเฉลี่ยแบบนี้จะยังถูกต้องอยู่ ถ้าเส้นกราฟมีการเปลี่ยนแปลงแบบ Parallel shift เท่านั้น แต่ถ้าเส้นกราฟเปลี่ยนแปลงแบบ Slope shift หรือ Curve shift แล้วนั้น ก็จะทำให้ค่าเฉลี่ยของ duration คลาดเคลื่อน แล้วการ matching duration ก็จะไม่คลาดเคลื่อนตามมา ยังผลให้เกิดความสูญเสีย (Loss) กับ Portfolio ที่ถืออยู่ได้ครับ

คราวนี้ก็มาถึงตัวเด่นตัวสุดท้าย (ยังเหลือตัวรองอีก 5 ตัว) ความเสี่ยง 7 ตัวแรกนี้ ถ้าเข้าใจกันจริงๆ แล้วก็จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันตลอด ถ้ายิ่งงงแล้วก็กลับไปอ่านตอนที่ 1 ถึง 6 ได้หะครับ

7. Volatility Risk เช่นเคย ก่อนอื่นก็มาเข้าใจความหมายของคำว่า Volatility ก่อน

Volatility คือ ความเปลี่ยนแปลง (likelihood of fluctuation) ซึ่งในภาษาสถิติจะหมายถึง Standard Deviation นั้นเอง **Volatility Risk** จึงหมายถึง ความเป็นไปได้ที่จะมีการเปลี่ยนแปลง โดยใน ที่นี้เราจะเน้นถึง Volatility risk ของ interest rate

Volatility risk ของ interest rate จะ มีผลกระทบต่อเกี่ยวข้องกับ :-

1. Interest rate risk เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยแกว่งไปมา ซึ่งเมื่อยิ่งแกว่งมากก็ยิ่งต้อง hedging กันบ่อยมากขึ้นเป็นเงาตามตัว

2. Value at Risk ซึ่งเป็นค่าที่บ่งบอกว่า ในอีก x ปีข้างหน้า บริษัทยังคงมีความสามารถที่จะชำระหนี้ได้ ในค่าความเชื่อมั่น y% ทั้งนี้ค่าความเชื่อมั่น y % มาจาก standard deviation ซึ่งก็หมายถึง volatility โดยหลายๆ นั้นเอง

3. ค่าของ Embedded bond (กล่าวถึงในตอนที่ 3) เพราะว่า Embedded bond นั้นมี Option แฝงอยู่ แล้วค่าของ Option ก็จะไม่เปลี่ยนแปลงไปตามค่าของ Volatility โดยในที่นี้ยิ่งถ้ามี Volatility มากก็ยิ่งทำให้ค่าของ Option มากขึ้นตามไปด้วย

a. Call option และ Put option จะมีมูลค่ามากขึ้นถ้า volatility มีมากขึ้น

b. Callable bond (ราคา = ราคาของ bond หักออกด้วยราคา call option) จะมีค่าน้อยลง ถ้ามี volatility มากขึ้น

c. Puttable bond (ราคา = ราคาของ bond บวกด้วยราคา put option) จะมีค่ามากขึ้น ถ้ามี volatility มากขึ้น

8. Inflation risk (หรือ Purchasing Power risk)

ชื่อเต็มๆ ของตัวนี้คือ Unexpected Inflation Risk ซึ่งก็หมายความว่า inflation ที่มีการคาดการณ์กันเอาไว้ว่าจะไม่มากแล้วหรือ ธนาคารกลางของอเมริกาในช่วงที่ผ่านมา (ปี 2006) ก็พยายามคุมค่าเงินเพื่อด้วยการค่อยๆ ประกาศว่าจะขึ้นอัตราดอกเบี้ยทีละนิดๆ ซึ่งทำให้ตลาดคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้

ยกตัวอย่างเรื่องอัตราเงินเฟ้อที่มีผลกับการลงทุนของเราอย่างง่ายๆ ก็คือ ตอนที่ได้เงินครบกำหนดตามสัญญา (ที่ Maturity date) เราอาจจะมีความเสี่ยงตรงที่ไม่สามารถคาดเดาได้ว่า เงินก้อนจำนวนที่ได้ตอนนั้นจะมีความสามารถที่จะซื้อสินค้าหรือบริการได้เท่าไรในเวลานั้น

9. Exchange rate risk (หรือ Currency Risk)

ชื่อก็บอกอยู่แล้วว่า นี่คือความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลหนึ่งไปเป็นเงินอีกสกุลหนึ่ง

10. Political risk คือ ความเสี่ยงทางการเมือง

11. Event risk คือ ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดคิด

12. Sector risk คือ ความเสี่ยงในการบริหารในธุรกิจเฉพาะ

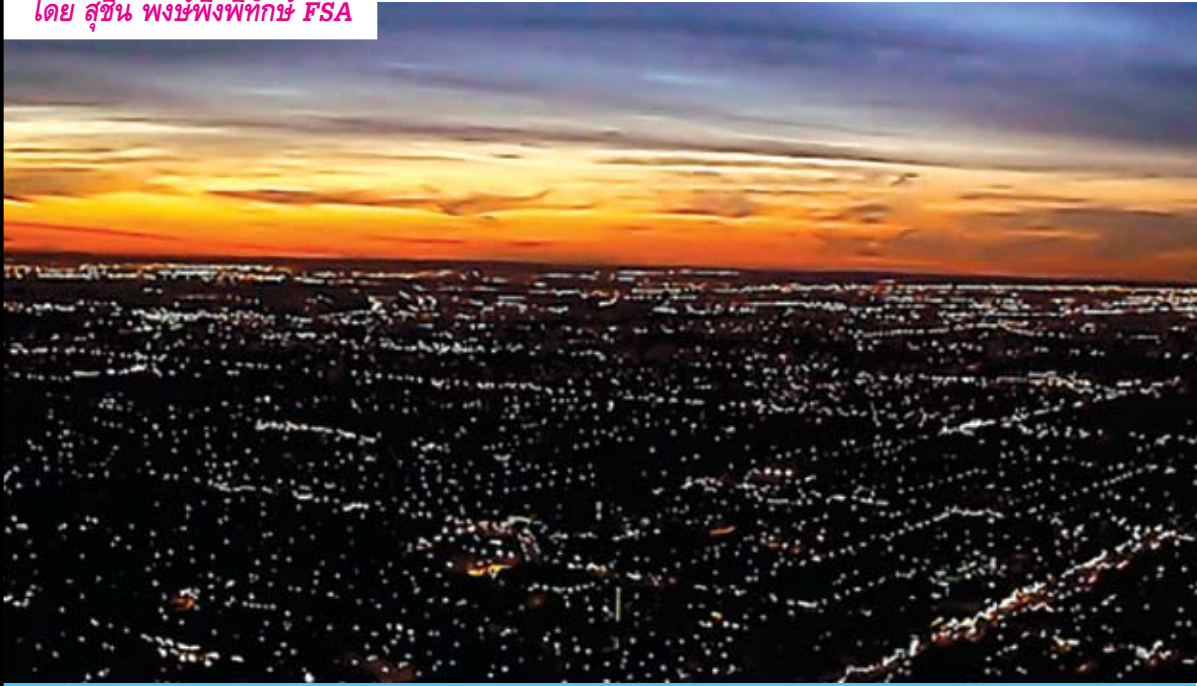
และท้ายที่สุดนี้ ก็ขอสรุปกันอีกครั้งว่า ในการลงทุนในตราสารหนี้หรือพันธบัตรนั้น จะต้องคำนึงถึงความเสี่ยง 12 ประการดังนี้

1. Interest rate risk	7. Volatility risk
2. Reinvestment risk	8. Inflation risk
3. Prepayment risk	9. Currency risk
4. Credit risk	10. Political risk
5. Liquidity risk	11. Event risk
6. Yield curve risk	12. Sector risk

Heaped VS Levelized Commission

โดย สุชิน พงษ์พิ่งพิทักษ์ FSA

หลังจากที่เขียนบทความหลายๆ แนวให้กับ Sawasdee Actuary มาแล้ว น้องทอมมีอยากให้เขียนในเชิงที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนบ้าง ทั้งนี้เพื่อเจาะตลาดกลุ่มผู้อ่านที่เป็นตัวแทนมากขึ้น ผมนึกขึ้นได้ว่าเคยเขียนบทความทำนองนี้ครั้งหนึ่งเมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว ตั้งใจจะเอามาปิดฝุ่นลงใน Sawasdee Actuary แต่ปรากฏว่าหาต้นฉบับเดิมไม่เจอ ก็เลยเอาแหล่งข้อมูลมาอ่านแล้วเขียนใหม่ จัดว่าเป็น remake เวอร์ชันก็แล้วกัน

ก่อนช่วงทศวรรษ 1980 แบบประกันชีวิตในตลาดสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่กำหนดจ่ายคอมมิสชั่นให้กับฝ่ายขายในอัตรารูปแบบที่เรียกว่า Heaped Scale นั่นคืออัตราคอมมิสชั่นในปีแรก จะสูงกว่าอัตราปีต่ออายุมากๆ อันเป็นการกำหนดผลตอบแทนสะท้อนปริมาณแรงงานที่ฝ่ายขายใช้ในการติดต่อชักจูง เพื่อขายประกันครั้งแรก ซึ่งโดยปกติจะมากกว่างานบริการปีต่ออายุ อย่างไรก็ตาม การจ่ายคอมมิสชั่นในรูปแบบดังกล่าว ก่อให้เกิดความยากลำบากแก่บริษัทในการบริหารผลกำไรระยะยาว เนื่องจากภาระค่าใช้จ่ายปีแรกที่สูงเมื่อเทียบกับเบี้ยประกันที่ได้รับ (บริษัทส่วนใหญ่จะต้องแบกภาระขาดทุนปีแรก แล้วค่อยไปชดเชยด้วยผลกำไรในปีต่ออายุ) นอกจากนี้ การจ่ายผลประโยชน์ที่สูง อาจจะทำให้ฝ่ายขายให้มุ่งหาธุรกิจรายใหม่มากกว่าการรักษาเคลสต่ออายุ (เนื่องจากมีโอกาสได้รายได้มากกว่า) ส่งผลให้อัตราการขาดอายุกรรมธรรม์สูงในช่วง 2-3 ปีแรก จนบริษัทไม่สามารถได้ผลกำไรระยะยาวตามคาดหวัง ทำให้บริษัทต้องกำหนดเบี้ยประกันภัยให้สูงเพียงพอกับภาระความเสี่ยงดังกล่าว

บริษัทในอเมริกาจึงพยายามหาวิธีการในการจ่ายคอมมิสชั่นในรูปแบบอื่นๆ เพื่อลดภาระการขาดทุนในปีแรก และสามารถกำหนดอัตราเบี้ยประกันที่สร้างความได้เปรียบทางการตลาดได้มากขึ้น หนึ่งในวิธีการนั้นก็คือ การกำหนดรูปแบบการจ่ายคอมมิสชั่นแบบ Level Scale หรือ Levelized Scale แทนอัตรา Heaped scale แบบเดิมๆ อัตราแบบ Level scale ก็คือจ่ายคอมมิสชั่นในอัตราเท่ากันทุกๆ ปี ส่วน

Levelized scale อยู่ตรงกลางระหว่างแบบ Heaped กับแบบ Level นั่นคือจ่ายคอมมิสชั่นปีแรกสูงกว่าปีต่ออายุ แต่ไม่ต่างกันมากเท่า Heaped scale ตารางข้างล่างแสดงตัวอย่างอัตราคอมมิสชั่นของประเทศสหรัฐอเมริกาในรูปแบบต่างๆ ตามที่ได้กล่าวไป (ขออย่าว่าไม่ใช่อัตราของธุรกิจประเทศไทย)

ลองมาดูข้อดีข้อเสียของ Levelized scale เปรียบเทียบกับ Heaped scale เริ่มจากข้อดีกันก่อน

ปีกรมธรรม์ที่	Heaped	Levelized	Level
1	55%	25%	15%
2-5	5%	15%	15%
6+	2%	10%	15%

ในด้านของบริษัท การจ่ายคอมมิสชั่นแบบ Levelized scale จะช่วยลดภาระขาดทุนในปีแรกตามที่ได้กล่าวไป รวมถึงลดความต้องการเงินทุนเพื่อมารองรับภาระการขาดทุนดังกล่าว นอกจากนี้ Levelized scale จะช่วยให้ฝ่ายขายพยายามรักษากรมธรรม์ให้มีผลบังคับช่วยให้อัตราความยั่งยืนของกรมธรรม์ดีขึ้น ส่งผลให้บริษัทสามารถกำหนดเบี้ยประกันที่ได้เปรียบทางการตลาดมากขึ้น

ในด้านของฝ่ายขาย อัตรา Levelized scale ทำให้ฝ่ายขายที่รักษาลูกค้าได้มากสามารถสร้างรายได้ที่สม่ำเสมอจากคอมมิสชั่นปีต่ออายุได้ โดยไม่ต้องพึ่งพารายได้จากการหาธุรกิจรายใหม่เพียงทางเดียว และแน่นอนที่สุด อัตรา Levelized scale จะช่วยให้ฝ่ายขายพยายามรักษาการบริการลูกค้าให้ดีตลอดซึ่งตกเป็นประโยชน์แก่ตัวลูกค้าในที่สุด

คราวนี้ลองมาดูข้อเสียบ้าง ในกรณีที่ฝ่ายขายที่เพิ่งเริ่มอาชีพได้ไม่นาน ยังไม่มีฐานลูกค้าปีต่ออายุเพียงพอ ประกอบกับยังไม่มี ความชำนาญในการหาธุรกิจได้เก่ง การจ่ายคอมมิสชั่นแบบ Levelized scale ทำให้ฝ่ายขายมือใหม่อยู่ได้ลำบากเนื่องจากอัตราผลตอบแทนที่ต่ำ ซึ่งจะส่งผลให้ไม่สามารถตั้งใจให้ออกจากงานประจำมาเป็นฝ่ายขายเต็มเวลาได้ (เนื่องจากรายได้ช่วงแรกจะลดฮวบทันที) โดยทั่วไปบริษัทที่ใช้ Levelized scale จะแก้ปัญหาดังกล่าวโดยกำหนดเงินสนับสนุนสำหรับฝ่ายขายมือใหม่ (เรียกว่า new agent financing) ให้สูงมากขึ้น เพื่อช่วยให้ฝ่ายขายมือใหม่มีรายได้พอเพียง จนกว่าจะหาลูกค้ารายใหม่ได้เก่งขึ้น หรือมีฐานลูกค้าปีต่ออายุใหญ่พอ

ก่อนจะอำลากันไป ขอตอบท้ายด้วยเนื้อหาแบบแอดซัวร์... แอดซัวร์กันนิดหนึ่ง โดยการพูดถึงผลกระทบของ Levelized commission ในเชิง pricing สมมติถ้าบริษัทของคุณต้องการเปลี่ยนระบบคอมมิสชั่นจาก Heaped เป็น Levelized บรรดา Actuary จำเป็นต้องตรวจสอบดูว่า scale แบบใหม่จะมีผลทำให้ pricing assumption อื่นใดที่ต้องเปลี่ยนแปลงบ้าง เช่น โดยทั่วไปแล้ว Levelized scale จะทำให้อัตรา persistency ของกรมธรรม์ดีขึ้น ดังนั้นควรจะปรับอัตราการขาดอายุกรมธรรม์ลดลง หรือถ้ามีการเปลี่ยนแปลงอัตรา new agent financing scheme สำหรับฝ่ายขายมือใหม่ก็จะส่งผลให้อัตราค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขายเปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น

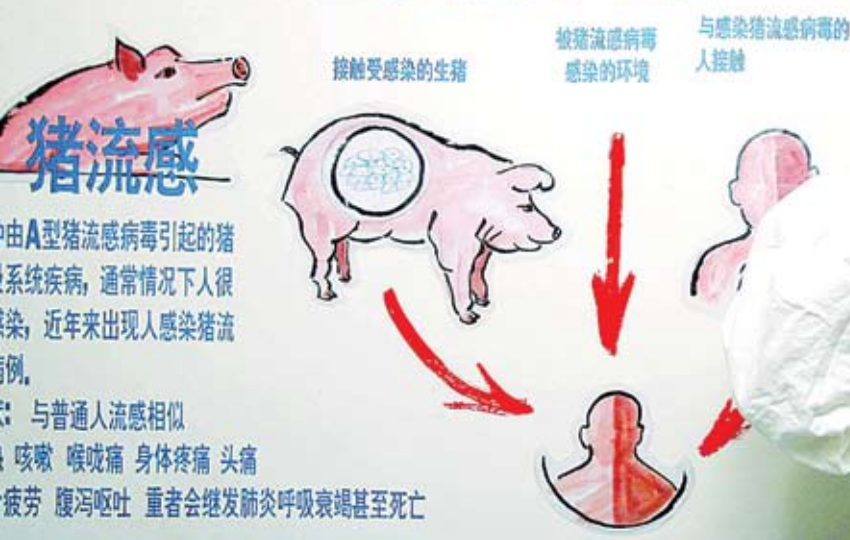
*เรียบเรียงจากบทความ Pricing in a Levelized Commission Environment
ของ Michael S. Taht, Product Development News, Issue 46, June 1998*

สิ่งที่แอกซิวรีเรียนรูจากไข้หวัดใหญ่ 2009

Are we ready for the next influenza pandemic?

โดย พิเชฐ เจียรมณีทวีสิน (ทอมมี่) FSA, FRM

人感染猪流感的途径和症状

Tail risk คือความเสี่ยงที่นานๆ ครั้งจะเกิดขึ้น แต่พอเกิดแล้วสามารถสร้างความเสียหายอย่างมากมาย ไน้มุมมองของแอกซิวรีปกติแล้ว หากพูดถึง Tail risk ก็จะมีถึงความเสี่ยงที่มาจากการลงทุน เช่น ตลาดหุ้นพัง (market crash) พันธบัตรของประเทศล่มสลาย (default risk) หรือ ภาวะการขาดเงินไหลเข้าระบบ (credit crunch) เป็นต้น อย่างไรก็ตามความเสี่ยงเหล่านี้มิได้เกิดขึ้นอย่างอิสระ ดังนั้นเมื่อคำนึงถึง Tail Risk จะต้องพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ (correlation) ด้วย

อย่างไรก็ตาม Tail risk ที่อยากจะนำเสนอในคอลัมน์นี้ ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่แอกซิวรีไม่ควรมองข้ามก็คือ ความเสี่ยงจากอัตราฆณะ (Mortality risk) และอัตราการเจ็บป่วย

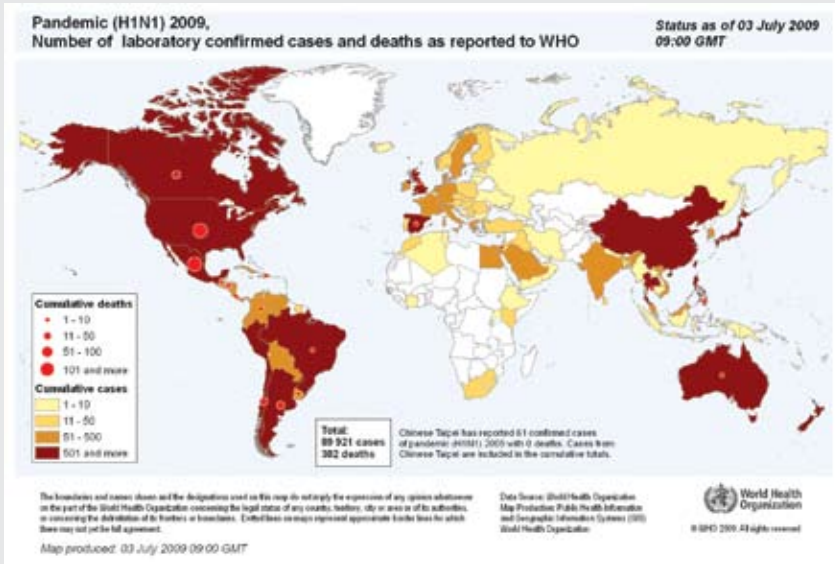
(Morbidity risk) ความเสี่ยงทั้งสองอย่างนี้ถือเป็นความเสี่ยงที่นานๆ ครั้งจะเกิดขึ้น แต่อาจก่อให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อกับบริษัทประกันภัย หากไม่มีการเตรียมการรับมือเอาไว้ล่วงหน้า ซึ่งการระบาดของไข้หวัดใหญ่ 2009 ถือเป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน ที่ส่งผลกระทบต่ออัตราฆณะและอัตราการเจ็บป่วยโดยตรง

ในฉบับนี้ผมขอเชื่อมโยงไข้หวัดใหญ่ 2009 กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 100 ปีที่แล้ว และนำเสนอมุมมองจากประสบการณ์ของผมว่า แอกซิวรีมีส่วนช่วยบริษัทประกันภัยในการบริหารอย่างไรบ้าง

สิ่งที่แอกซิวรีสนใจกับเหตุการณ์เหล่านี้ก็คือ การสูงขึ้นของอัตราฆณะที่มากกว่าที่คาดคิดไว้ (Excess Mortality Curve) ยิ่งบริษัทมีกำไร

แบบประกันที่เน้นความคุ้มครองโดยเฉพาะกับคนที่อายุไม่มาก ก็จะได้รับผลกระทบมากกว่า เนื่องจากคนอายุน้อยจะมี Net Amount at Risk ที่มากกว่าของคนสูงอายุ

คนทั่วไปแล้วอาจจะคิดว่า บริษัทที่คุ้มครองคนชรา นั้นจะมีความเสี่ยงมากกว่าบริษัทที่คุ้มครองคนหนุ่มๆ ซึ่งสุขภาพดี แต่ความจริงแล้วถ้าลองคิดต่อไปว่า เมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นมา โอกาสที่บริษัทประกันภัยจะขาดทุนนั้น จะมาจากคนที่คุ้มครองคนหนุ่มๆ มากกว่า

โดยสรุปแล้วแบบประกันภัยที่ถือเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อบริษัทประกันภัย ประกอบไปด้วยลักษณะดังต่อไปนี้:

1. คุ้มครองแบบปีต่อปี
2. คุ้มครองคนอายุน้อย
3. คุ้มครองคนที่เพิ่งถือกรมธรรม์ได้ไม่นาน

ข้อมูลของการเกิดโรคระบาด

ตามสถิติแล้วการแพร่ระบาดของไวรัสจะเกิดขึ้นประมาณ 5 ครั้งในรอบ 100 ปี แล้วก็จะอยู่ 1 ครั้งที่เป็นเหตุการณ์ที่โลกจะต้องจดจำเอาไว้ในประวัติศาสตร์ อย่างเช่นในปี 1918 นั้นมีคนประมาณ 100 ล้านคนทั่วโลกที่ตายด้วยไข้หวัดสเปน 1918 ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงสั้นๆ แค่ระยะเวลาประมาณ 3 เดือนเท่านั้น และประวัติศาสตร์ก็มักจะซ้ำรอยเดิม จึงเป็นเรื่องน่ารู้ไม่น้อยที่ควรจะทำความรู้จักกับไข้หวัดสเปน 1918 กันบ้าง

ระลอกคลื่นของการระบาด

การระบาดของไข้หวัดสเปน 1918 นั้นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วงระลอกคลื่น:

คลื่นลูกที่หนึ่ง: สามารถติดต่อกันง่ายตายโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนหนุ่มๆ กับคนสุขภาพแข็งแรง แต่คนที่ติดหวัดในระลอกแรกนั้นจะไม่เป็นอันตรายถึงตาย

คลื่นลูกที่สอง: ความรุนแรงเพิ่มพูนขึ้นจนสามารถทำให้คนตายเป็นจำนวนมาก แต่คนที่มีภูมิคุ้มกันจากคลื่นลูกแรกนั้น กลับจะมีโอกาสติดเชื้อได้น้อยกว่า

คลื่นลูกที่สาม: สามารถกลายพันธุ์ไปติดเด็กได้ง่ายมากขึ้น

ทั้งนี้ โดยหน้าที่ความรับผิดชอบแล้วสิ่งที่แอดซัวร์กังวลมากที่สุดก็คือ... “ตัวเลข” ซึ่งตัวเลขในที่นี้หมายถึง อัตราภาระ ในสภาวะการระบาดของไข้หวัดกรฟของอัตราภาระ (Mortality curve) จะกลายเป็นรูป W ไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คนที่อายุในวัยกลางคนจะมีอัตราการตายที่สูงเท่าๆ กับคนวัยชราและเด็กเล็ก

ในแง่ของการคาดการณ์ความรุนแรงของไข้หวัดในครั้งต่อไปเมื่อเปรียบเทียบกับภาระระบาดของไข้หวัด 2009 ในครั้งนี้สามารถเป็นไปได้ทั้งสองทางคือ อาจจะเบากว่าหรือรุนแรงกว่า:

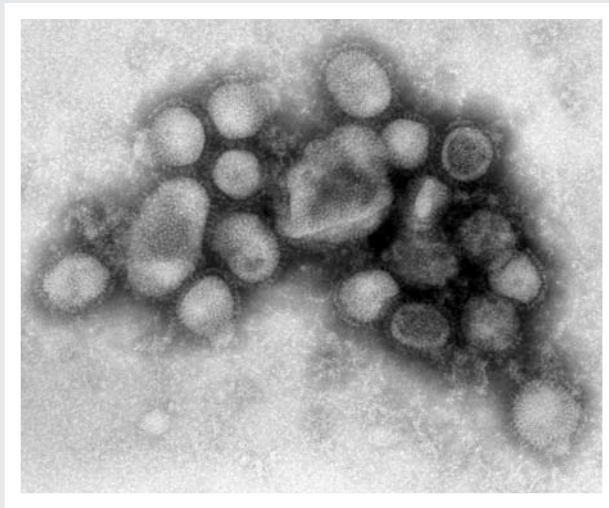
เบากว่าเพราะ	แรงกว่าเพราะ
<ul style="list-style-type: none"> - สมัยนี้มีห้อง ICU และการดูแลรักษาในโรงพยาบาลที่ดีกว่า ไว้ให้ผู้ป่วยที่ติดโรค - สมัยนั้นมีสงครามโลกเกิดขึ้น ทำให้การระบาดเกิดได้เร็วกว่า - สมัยนี้สามารถวิเคราะห์ไวรัสได้ดีขึ้น รวมถึงแอนตี้ไวรัสด้วย 	<ul style="list-style-type: none"> - การเดินทางสมัยโลกาภิวัตน์นี้สะดวกขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทางรถไฟ เรือ หรือเครื่องบิน - ห้อง ICU และเตียงอาจไม่เพียงพอ เนื่องจากโรงพยาบาลสมัยนี้ได้ลดขนาดลงเมื่อทำ privatization มากขึ้น - คนมาอาศัยอยู่กันในเมืองมากขึ้น โดยเฉพาะคอนโดมิเนียมที่ผุดขึ้นกันมาเป็นดอกเห็ด - มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจเนื่องจากคนที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปีอาจมีโอกาสดีโรคได้สูงกว่า และคนเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจ

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ประกาศว่า ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่มีระดับ PANDEMIC ขั้นที่ 6

Pandemic Alert ของ WHO หมายถึง ความเสี่ยงในการแพร่กระจาย 6 ระดับ ซึ่งได้มีการกำหนดนิยามของการระบาดทั้ง 6 ระดับไว้ดังต่อไปนี้ :

- Phase 1 เจอไวรัสชนิดใหม่ๆ แต่ไม่สามารถติดมาสู่คนได้
- Phase 2 พบเชื้อที่เกิดในสัตว์ แล้วติดมาสู่คนได้ มีแนวโน้มจะแพร่จากคนสู่คน
- Phase 3 เกิดการติดต่อกันในกลุ่มเล็กๆ สามารถจำกัดการแพร่ของเชื้อได้
- Phase 4 เกิดการแพร่กระจายในระดับชุมชน เช่น เป็นกันทั้งเมือง ทั้งประเทศ
- Phase 5 เกิดการระบาดข้ามประเทศ อย่างน้อย 2 ประเทศ
- Phase 6 เกิดการระบาดข้ามทวีป ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะแพร่กระจายไปทั่วโลก

เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน ผมจึงขอย้ำว่า ระดับเหล่านี้มิใช่ความรุนแรงของโรค แต่เป็นเพียงการบอกระดับของการแพร่กระจายของโรคเท่านั้น

H1N1

สงท้าย

สำหรับบทสงท้ายของคอลัมน์นี้ ผมอยากจะขอย้ำว่า ไข้หวัดใหญ่สามารถติดต่อทางอากาศได้ และเมื่อผู้ป่วยได้รับเชื้อแล้วสองถึงสามวันจึงจะแสดงอาการ ดังนั้นหากทานยาแล้วรู้สึกอาการไม่ดีขึ้นในช่วงสองวันแรก ควรจะรีบปรึกษาแพทย์ นอกจากนี้สิ่งที่ทำให้ไข้หวัดเป็นโรคที่น่ากลัวก็คือ ความสามารถของไวรัสไข้หวัดใหญ่ในการปรับเปลี่ยนพันธุกรรมให้กลายเป็นไวรัสสายพันธุ์ใหม่ที่รุนแรงกว่าเดิม ยิ่งมีการแพร่กระจายของเชื้อโรคมากก็ยิ่งเพิ่มโอกาสให้ไวรัสสามารถเปลี่ยนสายพันธุ์ได้เยอะขึ้น ดังนั้น ทางที่ดีควรป้องกันโดยการสวมหน้ากากอนามัย และหมั่นล้างมือให้สะอาดและรักษาสุขภาพให้แข็งแรงกันดีกว่าครับ

อะไรคือความแตกต่างระหว่าง

Basel II vs. Solvency II ???

โดย ธนิตา อุนสนธิ์อดิสัย

สำหรับท่านที่เคยศึกษาหรือเคยได้อ่านแนวทางการกำกับสถาบันการเงินในต่างประเทศ คงจะเคยได้ยินคำว่า Basel II และ Solvency II กันมาบ้าง หรือบางท่านอาจจะพอทราบมาบ้างแล้วว่า ทั้งสองสิ่งนี้ก็คือชื่อที่ใช้เรียกกรอบการกำกับสถาบันการเงิน โดยเน้นที่การกำกับ 3 ด้านหลัก หรือที่เรียกกันว่า 3 Pillars (เสาหลักทั้ง 3) ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) เงินกองทุนขั้นต่ำ (Minimum Capital Requirement)
- 2) การตรวจสอบของหน่วยงานกำกับ (Supervisory Review)
- 3) พฤติกรรมและวินัยในการดำเนินธุรกิจ (Market Discipline)

อย่างไรก็ตาม หลายๆ ท่านคงจะมีคำถามเกิดขึ้นในใจว่า แล้วคำสองคำนี้แตกต่างกันอย่างไร คำตอบได้ถูกรวบรวมอยู่ในบทความฉบับนี้แล้วค่ะ

ขณะนี้หน่วยงานกำกับธุรกิจประกันภัยทั่วโลก กำลังให้ความสนใจกับการกำกับความมั่นคงและความเพียงพอของเงินกองทุนของภาคธุรกิจ ซึ่งเห็นได้จากความพยายามในการสร้างเครื่องมือและกรอบการกำกับที่สามารถตอบสนองต่อความเสี่ยงที่มีอยู่ของแต่ละบริษัทได้อย่างทันทั่วถึงและเหมาะสม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ กลุ่มประเทศในแถบทวีปยุโรปที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากรอบการกำกับความมั่นคงตามระดับความเสี่ยง (Risk Based Approach) เป็นอย่างมาก ถึงขั้นมีการนำร่างกรอบการกำกับเข้าพิจารณาถึงในระดับรัฐสภาของกลุ่มประเทศในทวีปยุโรป (The European Parliament) อีกด้วย

กลุ่มหน่วยงานกำกับสถาบันการเงินของยุโรป European Commission (EC) กำลังดำเนินการศึกษาและกำหนดกรอบการกำกับ เพื่อให้ทุกประเทศในกลุ่ม EU ได้ใช้ร่วมกัน โดยได้ร่วมกันจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าโดยตรงในการพัฒนากรอบการกำกับ Solvency II หน่วยงานดังกล่าวมีชื่อว่า Committee of European Insurance and Occupational and Pension Supervisor หรือเรียกสั้นๆ ว่า CEIOP ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในขั้นตอนของการร่างรายละเอียดกรอบการกำกับ รวมทั้งร่างแนวทางการมีผลบังคับใช้ และร่างดังกล่าวจะถูกนำเสนอต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อทำประชาพิจารณ์ต่อไป ด้วยเหตุนี้ Solvency II จึงได้รับความสนใจจากบริษัทประกันภัยทั่วทั้งทวีปยุโรป ในการเตรียมความพร้อมเพื่อให้

บริษัทสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบได้อย่างถูกต้อง เมื่อมีผลบังคับใช้จริงในเดือนตุลาคม ปี 2012

การพัฒนาการของ Solvency II

ก่อนหน้าที่จะมีการพัฒนากรอบการกำกับ Solvency II ของประเทศในกลุ่ม EU แนวทางการกำกับปัจจุบันที่ใช้อยู่มีชื่อว่า Solvency I ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับลักษณะการกำกับของประเทศไทยในปัจจุบัน กล่าวคือมีการกำหนดสูตรการคำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำอย่างง่ายไม่ซับซ้อน มักจะกำหนดเป็นสัดส่วนของเบี้ยหรือเงินสำรอง ในแง่ของความมั่นคงทางการเงินของบริษัทจะถูกพิจารณาจากอัตราส่วนทางการเงินบางตัวเท่านั้น ซึ่งไม่ได้สะท้อนตามความเสี่ยงที่แท้จริงของแต่ละบริษัท

สำหรับ Basel II นั้น ก็คือชื่อเรียกกรอบการกำกับธุรกิจธนาคารที่กำหนดขึ้นโดย The Basel Committee of the Bank for International Settlements ซึ่งมุ่งเน้นการกำกับธนาคารในเรื่องของการบริหารความเสี่ยงและความเพียงพอของเงินกองทุน Basel II ถูกสร้างขึ้นมาจากพื้นฐานของหลักการสามเสาหลัก (3 pillars) ซึ่งเป็นที่ยอมรับจากภาคธุรกิจที่ให้บริการด้านการเงินในปัจจุบัน ดังนั้น Solvency II จึงถูกพัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการ 3 pillars ที่คล้ายคลึงกัน เพื่อใช้ในการกำกับธุรกิจประกันภัยโดยเฉพาะ

ความแตกต่างในความเหมือนของหลักการ 3 pillars

แม้ว่ากรอบการกำกับ Basel II จะได้รับการยอมรับว่า เป็นต้นแบบในการพัฒนากรอบการกำกับ Solvency II แต่นั่นก็เป็นเพียงความเหมือนเฉพาะในเรื่องของการแบ่งมุมมองในการกำกับออกเป็น 3 ด้านตามที่กล่าวไว้แล้วเบื้องต้นเท่านั้น สำหรับวัตถุประสงค์หลักของแนวทางการกำกับทั้งสองก็คือความต้องการในการสร้างกรอบการกำกับที่มุ่งเน้นในเรื่องของการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมฐานะทางการเงินของบริษัท ด้วยวัตถุประสงค์เดียวกันทำให้โครงสร้างสามเสาหลักของทั้ง Basel II และ Solvency II จึงมีความเหมือนกันโดยปริยาย อย่างไรก็ตาม สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างการกำกับทั้งสอง ก็คือความแตกต่างของธรรมชาติของธุรกิจธนาคารและธุรกิจประกันภัย ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความแตกต่างในรายละเอียดของการกำกับได้อย่างชัดเจนภายใต้กรอบการกำกับทั้งสองนี้ รายละเอียดของความแตกต่างนั้นจะเป็นอย่างไร โปรดติดตามได้จาก Sawasdee Actuary เล่มหน้านะคะ

ประเด็นสำคัญ

- กลุ่มหน่วยงานกำกับของประเทศในทวีปยุโรป หรือ The European Commission ได้รวมตัวกัน เพื่อกำหนดกรอบการกำกับ Solvency II ซึ่งเน้นการกำกับให้เป็นไปตามระดับความเสี่ยงที่มีอยู่ของแต่ละบริษัท
- กรอบการกำกับ Basel II มีอิทธิพลอย่างมากในการพัฒนากรอบการกำกับ Solvency II
- วัตถุประสงค์สำคัญของการกำกับ Solvency II ก็คือการกำหนดให้บริษัทมีเงินกองทุนเพียงพอเพื่อรองรับโอกาสที่บริษัทอาจจะล้มละลายในอนาคต

Joint Regional Seminar 2009 Practical Actuaries and Financial Reporting

โดย พิเชฐ เจียรมณีทวีสิน (ทอมมี่) FSA, FRM

ก็ผ่านไปด้วยดีกับงาน Joint Regional Seminar ของแอกซ์วารี ที่จัดขึ้นในวันที่ 27 - 28 กรกฎาคมที่ผ่านมา ซึ่งงานนี้ปกติแล้วจะร่วมมือกันจัดขึ้นในประเทศแถบเอเชียแปซิฟิก ไม่ว่าจะเป็นประเทศฮ่องกง มาเลเซีย หรือแม้กระทั่งจีนและไต้หวัน โดยในปีนี้ทางประเทศไทยก็ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในครั้งแรก โดยทาง

สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทยได้ให้การสนับสนุนให้มีการจัดงานครั้งนี้ และเพื่อประโยชน์ของชาวแอกซ์วารีในประเทศไทยทุกคนที่จะได้มีเวทีดีๆ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

สำหรับคนที่ไม่มีโอกาสได้ร่วมงานสัมมนาในครั้งนี้ก็ไม่เป็นไรครับ เราลองมาฟังบรรยายภาคีในงานนี้กันดูดีกว่า หัวข้อในปีนี้มีดังต่อไปนี้ครับ

- Practical Uses of Local Reporting and/or Financial Reports in Thailand
- Product Pricing : The Link between Product Development, Financial Reporting and Profits
- Adapting Investment Strategy to Evolving Financial Reporting Standards
- Transformation of Actuarial Functions and Systems
- Cluster Modeling: A Practical Model and Scenario Reduction Technique

จะสังเกตเห็นว่า หัวข้อที่กล่าวมาข้างบนนี้มีความเหมาะสมดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของงบการเงิน แบบประกันภัย การลงทุน บทบาทของแอกซ์วารี หรือแม้กระทั่งเทคนิคในการทำโมเดล ซึ่งก็น่าสนใจอยู่ไม่น้อย

และตบท้ายด้วย Workshop กับกรณีศึกษาในวันถัดมา ซึ่งก็ทำให้บรรดาผู้เข้าสัมมนาทุกคนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างมีรสชาติ ซึ่งผมจะพยายามสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อสัมมนาในงานครั้งนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ในโอกาสหน้า

เนื่องจากในงานนี้ วิทยากรที่เชิญมาทุกคนจะเป็นคนต่างชาติ และต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ผมจึงได้รับเกียรติให้เป็นพิธีกรและคนสรุปเนื้อหาต่างๆ ในงาน (รวมถึงเป็นคนแปลให้ด้วย) เพื่อให้งานสัมมนาในครั้งนี้ได้เกิดประโยชน์สูงสุดกับคนไทยทุกคน ซึ่งผมเชื่อว่าสวัสดิ์แอกซ์วารีในฉบับถัดๆ ไป จะได้นำเสนอเนื้อหาดีๆ จากงานสัมมนานี้ครับ

ที่มาของการสอบแนวใหม่จาก SOA กับ SOA Ambassador

โดย พิเชฐ เจียรภณีทวีสิน (ทอมมี่) FSA, FRM

เนื่องจากแอกซ์วีรไทยในตลาดธุรกิจประกันชีวิตและประกันวินาศภัยนั้น ยังเป็นที่ขาดแคลนในประเทศไทยอย่างมาก ถึงแม้จะมีผู้สนใจในวิชาชีพแอกซ์วีรเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากเมื่อปีที่ผ่านมา ตามที่สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย (SOAT) ได้พยายามอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา

ทาง Society of Actuaries (SOA) ที่เป็นสถาบันจัดมาตรฐานของแอกซ์วีรระดับโลก และเป็นแหล่งกำเนิดของ Fellow ที่มาจากการสอบแข่งขันกันทั่วโลก ก็ได้มีความพยายามที่จะผลิตแอกซ์วีรให้ออกมาทันตามความต้องการของโลกเช่นกัน โดยที่ผ่านมาทาง SOA ก็เริ่มเปลี่ยนแนวข้อสอบครั้งยิ่งใหญ่ซึ่งเริ่มบังคับผลตั้งแต่มื่อประมาณปี 2006 – 2007 (พ.ศ. 2549 - 2550) เป็นต้นมา เพื่อลดระยะเวลา (Travel time) ในการเป็น FSA ให้ได้เร็วขึ้นกว่าเดิมถึง 5 ปี ซึ่งนับว่าเป็นข่าวดีอย่างยิ่งของแอกซ์วีรรุ่นน้องๆ

(รายละเอียดอ่านได้จากเว็บไซต์ต่างๆ เช่น <http://www.soa.org/library/newsletters/the-actuary-magazine/2008/february/act-2008-vol5-iss1-schobel.aspx> และ <http://www.soa.org/library/newsletters/the-actuary-magazine/2007/april/fap2007april.aspx>)

โดยในช่วงเวลาก่อนที่ SOA กำลังจะตัดสินใจทำการเปลี่ยนแปลงแนวการสอบครั้งใหญ่นั้น ผมก็บังเอิญมีโอกาสได้พบปะพูดคุยกับประธานของ SOA ในตอนที่ท่านมาขอความคิดเห็นจาก Fellow ทั้งหลายในฮ่องกง (รวมถึงตัวผมด้วย) ซึ่งในตอนนั้น เราก็ได้ให้ความเห็นพ้องต้องกันว่า ระยะเวลา (Travel time) ในการเป็น FSA สำหรับแอกซ์วีรรุ่นหลังนั้น ควรจะสั้นลงอย่างน้อย 5 ปี (ถือว่าเป็นของขวัญจาก Fellow รุ่นพี่ๆ ก็แล้วกันครับ)

เหตุผลที่ทำให้แบบนี้ก็เนื่องจาก กฎหมายในประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่จะยอมให้แอสซิวเรชั่นรับรองได้ ก็ต่อเมื่อได้เป็น Fellow มาแล้วอย่างน้อย 5 ปี ซึ่งทำให้การหาแอสซิวเรชั่นรับรองให้มันเป็นเรื่องยากลำบากยิ่งนัก เพราะในสมัยนั้น การจะเป็น Fellow ได้ต้องใช้เวลาลบกันประมาณ 5 - 15 ปี แล้วแต่ความพยายามและโชค (ชะตา) ของแต่ละคน

การสอบของแอสซิวเรชั่นหลักสูตรแนวใหม่นี้ก็สามารติดตามจาก Exam Update ของ สวัสดิ์แอสซิวเรชั่น ได้ทุกฉบับครับ วัตถุประสงค์ของการสอบ SOA ในหลักสูตรที่เพิ่งเปลี่ยนไปเมื่อสองสามปีที่ผ่านมานี้ จะทำให้แอสซิวเรชั่นใหม่ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตรงตามความต้องการของตลาด อีกทั้งสามารถเพิ่มปริมาณแอสซิวเรชั่นให้ ออกมารองรับความต้องการของตลาดได้มากยิ่งขึ้น โดยเค้าวากันว่า ระยะเวลา (Travel time) ในการเป็น Fellow ควรจะลดสั้นลงมาอยู่ที่ประมาณ 3 - 10 ปีแทน

ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อบังคับใหม่ของสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย (SOAT) ที่ได้กำหนดไว้ว่า ภายในอีก 6 ปีข้างหน้า (ปี 2015 หรือ พ.ศ. 2558) Fellow ของ SOAT จะต้องมาจากการเป็น Fellow ของ SOA หรือสถาบันที่ได้รับการยอมรับระดับโลกเท่านั้น ซึ่งก็หมายถึงว่า จะไม่มี Fellow ของ SOAT ที่มาจากการแต่งตั้งหรือโหวตลงคะแนนเสียงอีกต่อไป (อ่านข้อสรุปสมาชิกภาพของสมาคมของ SOAT ได้ในฉบับนี้)

คนที่จะมาเป็น Fellow ในรุ่นหลังๆ ของ SOAT จึงต้องสอบผ่านมาตรฐานระดับสากลให้ได้ ส่วนคนที่ เป็น Fellow ของ SOAT ในปัจจุบันก็ไม่ต้องตกใจแต่อย่างใด เพราะ SOAT ให้อายุถึงอีก 7 ปี ในการสอบให้ได้เป็น Fellow จากสถาบันระดับโลก เช่น SOA เป็นต้น

ส่วนอีกข่าวดีหนึ่งจากทาง SOA เอง ก็คือการให้ความสำคัญกับโครงการ SOA Ambassador ของแต่ละประเทศมากยิ่งขึ้น เพื่อช่วยส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรของแต่ละประเทศ ให้เป็นไปตาม ความต้องการของตลาดอีกทางหนึ่ง โดยโครงการนี้ได้มีขึ้นเป็นทศวรรษแล้ว แต่ไม่ได้มีการทำกิจกรรมกันอย่างจริงจัง เนื่องจากในสมัยนั้นตลาดยังไม่ตื่นตัวเท่าที่ควร ทั้งนี้ ผมก็ได้รับมอบหมายให้เป็น SOA Ambassador คนปัจจุบันสำหรับประเทศไทยเมื่อปีที่แล้ว โดยก่อนหน้านี้ก็เคยเป็นเรื่อยเป็นแรงให้กับ สวัสดิ์แอสซิวเรชั่น อยู่เรื่อยมา จนมารับหน้าที่เป็นบรรณาธิการเสียเอง

สวัสดิ์แอสซิวเรชั่น มุ่งเน้นให้แอสซิวเรชั่นไทยได้มีการรวมกลุ่มและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อีกทั้งยังเป็น ลี้อีกทางหนึ่งที่คอยส่งเสริม ให้แอสซิวเรชั่นไทยได้มีบทบาทกับสังคมไทยและเข้าถึงคนทั่วไปมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดพิมพ์ สวัสดิ์แอสซิวเรชั่น นั้นคงจะไม่สามารถเกิดขึ้นมาได้ หากไม่ได้รับความสนับสนุนจากทางสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย (SOAT) ที่ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในด้านการจัดพิมพ์ให้ ต้องขอขอบคุณทางสมาคมฯ เป็นอย่างยิ่งอีกครั้งหนึ่งครับ

Prelim Exam Tips

โดย ณัฐพล วงศ์รัตนวิจิตร (ณัฐ), ปุณยวีร์ นภาลัย (วีร์)

สวัสดีครับท่านผู้อ่านทุกท่าน ในฉบับนี้เราจะมาดูกันว่า การสมัครสอบ Preliminary Exam ของ SOA นั้น สามารถทำได้ด้วยวิธีใดบ้าง แต่ละวิชามีรายละเอียดอย่างไร และรวมถึงเทคนิคในการเตรียมตัวสอบที่ผู้เขียนได้รวบรวมและเรียบเรียงมาครับ สำหรับรายละเอียดของข้อสอบแต่ละตัว ก็สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้ครับ

ข้อสอบ	เนื้อหา	จำนวนข้อ	ค่าสมัคร	เวลา	วิธีการ	เกณฑ์ขั้นต่ำ	ความถี่ในการจัดสอบ
P	Probability	30 ข้อ	175 USD	3 ชม.	CBT**	63%	6 ครั้งต่อปี
FM	Financial Mathematics	30 ข้อ	175 USD	3 ชม.	CBT	70%	4 ครั้งต่อปี
MLC	Life Contingencies	30 ข้อ	300 USD	3 ชม.	Paper**	63%	เดือน 5, 11
MFE	Financial Economics	25 ข้อ	150 USD	2.5 ชม.	Paper	60%	เดือน 5, 11
C*	Construction and Evaluation of Actuarial Models	35 ข้อ	375 USD	3.5 ชม.	Paper	55%	เดือน 5, 11

*Exam MFE และ Exam C ได้ปรับเปลี่ยนรายละเอียดการสอบดังตารางตั้งแต่ Fall 2009 เป็นต้นไป แต่ก่อน Exam MFE จะมี 20 ข้อ 2 ชั่วโมง ส่วน Exam C จะมี 40 ข้อ 4 ชั่วโมงซึ่งเป็นไปได้ว่าจะเปิดถึงขั้น

**CBT คือการสอบด้วยคอมพิวเตอร์ สำหรับประเทศไทยจะสอบที่ติ๊กมณีนยา (ที่เดียวกับที่สอบ TOEFL) ที่เซ็นทรัลพลาซ่า ส่วน Paper คือการสอบด้วยการฝนในกระดาษคำตอบ สำหรับประเทศไทยจะสอบที่บริษัท มิตรแท้ประกันภัย อยู่ใกล้ๆกับตลาดสามย่าน

***เกณฑ์ขั้นต่ำที่แสดงในตารางเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำของการสอบเดือนพฤศจิกายน 2008 ในแต่ละปีจะไม่เท่ากัน เป๊ะๆ ขึ้นอยู่กับความยากของข้อสอบในรอบนั้น แต่ก็มักจะไม่ว่ากันเท่าไรนัก

****ลักษณะของ Preliminary exam เป็นแบบเลือกตอบ แต่ละคำถามจะมี 5 ตัวเลือก

Prelim Exam Tips

หลังจากที่เราได้เห็นรายละเอียดของ Preliminary Exam แต่ละข้อสอบแล้ว เรามาดูกันครับว่า ถ้าหากว่าผู้อ่านสนใจที่จะสมัครสอบ จะต้องทำอย่างไรกันบ้างครับ

วิธีการสมัครสอบ

สำหรับวิธีในการสมัครสอบ SOA ให้ไปที่ link นี้ครับ

<http://www.soa.org/education/exam-req/registration/edu-registration.aspx>

จากนั้นก็เลือกข้อสอบที่จะสมัคร และสมัครสอบ online ได้เลยครับ หรือผู้สอบอาจจะดาวน์โหลดใบสมัครมากรอก แล้วจึง scan แนบเมลล์ส่งไป ซึ่งทั้งสองวิธีใช้วิธีชำระค่าสอบผ่านทาง credit card ครับ (2 วิธีนี้เป็นวิธียอดนิยมที่ผู้สอบใช้กันอยู่) ซึ่งนอกจาก 2 วิธีข้างต้นแล้ว ยังสามารถสมัครทางจดหมายหรือแฟกซ์ก็ได้ครับ แต่ยังไม่แนะนำ เนื่องจากต้องใช้เวลารอนานกว่าจะได้รับการตอบรับจาก SOA ครับ

Discount Program

สำหรับผู้ที่ยังเป็นนักศึกษาอยู่ หรือว่ายังไม่ได้ทำงานในบริษัทที่ support ในเรื่องของค่าสอบ ทางเราจะขอแนะนำให้สมัครหรือดูรายละเอียดของ Discount Program ได้ที่ link นี้ครับ

<http://www.soa.org/education/general-info/registration/edu-examination-fee-discount.aspx>

Discount Program เป็นโครงการที่จะลดราคาค่าสอบให้กับผู้สอบที่อาศัยอยู่ในบางประเทศที่เข้าร่วมโครงการ รวมถึงประเทศไทย หลังจากที่ได้รับการตอบรับจากทาง SOA เราจะได้รับข่าวสารต่างๆ อย่างต่อเนื่องเลยครับ ทั้งส่วนลดค่าหนังสือ ส่วนลดค่าสอบ รวมถึงยังเป็นการเตือนเราด้วยว่าในรอบนั้นๆ จะมีการสอบแล้ว

โดยทั่วไปแล้ว ทาง SOA จะเปิดรับสมัครสอบก่อนวันสอบประมาณ 1-2 เดือนครับ ผู้สอบควรจะไปตรวจสอบวัน deadline สำหรับการรับสมัครของการสอบนั้นๆ ที่ www.soa.org ก่อนประมาณ 1-2 เดือนครับ เพื่อความมั่นใจว่าเราจะสามารถสมัครสอบได้ทันเวลาช่วงที่ หลังจากที่คุณกันเรื่องการสมัครสอบแล้ว ในส่วนถัดไปจะเป็นเรื่องของเทคนิคในการเตรียมตัวสอบ Preliminary exam ครับ

20 TIPS TO BEAT PRELIM EXAMS

1. ทำข้อสอบเก่าให้ได้มากที่สุด

ทั้งข้อสอบเก่าที่สามารถดาวน์โหลดจากเว็บ และข้อสอบในหนังสือเตรียมตัวสอบ ถึงแม้ว่าในปีหลังๆ นี้ ข้อสอบมักจะไม่เหมือนกับข้อสอบเก่า แต่ว่าการทำข้อสอบเก่าจะช่วยเพิ่มความมั่นใจและความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์โจทย์ที่ได้รับ

2. กรณีที่เป็นข้อสอบปรนัย ให้ทำข้อสอบทุกข้อ

อย่าเว้นไว้ครับ เพราะว่าการสอบ SOA ไม่มีการติดลบคะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาสอบใกล้จะหมด ก็นับจำนวน choice แล้วดูว่า choice ไหนที่เราออกไปน้อยๆ แล้วก็ทิ้งดิ่ง choice นั้นเลยครับ แฮะๆ (จากประสบการณ์ การมั่วแบบดิ่งมักจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการมั่วแบบซิกแซ็ก)

3. บริหารจัดการเวลาให้ดีตั้งแต่ก่อนสอบเลยครับ

ควรจะวางแผนว่า จะสอบข้อสอบตัวไหนเมื่อไหร่ แล้ววางแผนล่วงหน้าทั้งในการอ่านหนังสือ และการทำข้อสอบเก่า ถ้าให้ตีวางแผน เป็นรายอาทิตย์เลยครับ นอกจากนั้นยังควรเผื่อเวลาสักอาทิตย์สองอาทิตย์ เผื่อไว้สำหรับกรณีที่ไม่สามารถทำตามแผนได้ครับ

4. ควรจัดตารางโดยคำนึงถึงเวลาในการพักผ่อนด้วยครับ

การวางแผนไม่ควรวางแผนตารางให้แน่นเสียจนเกินไป ควรเผื่อเวลาในการพักผ่อนและผ่อนคลายด้วยครับ ถ้าหากว่าทำไม่ได้ตามแผนแล้ว นอกจากจะทำให้ตัวเราเองเสียกำลังใจ บางทีอาจจะทำให้เราเร่งจนข้ามประเด็นสำคัญไปได้ครับ ในความเห็นส่วนตัว การอ่านหนังสือต่อเนื่อง 4 ชั่วโมงให้

ประสิทธิภาพน้อยกว่าการอ่านหนังสือ 1 ชั่วโมงครึ่ง แล้วพักครึ่งชั่วโมง แล้วค่อยอ่านหนังสือต่อเรื่อยๆ ครับ

5. คาดเดาล่วงหน้าว่า ข้อสอบครั้งนี้เนื้อหาแต่ละส่วนจะมีสัดส่วนอย่างไร

โดยให้ไปดูสัดส่วนของเนื้อหา ทั้งจากข้อสอบเก่า และหนังสือเตรียมสอบ เอามาทำเป็นสถิติของจำนวนข้อ ทั้งนี้สัดส่วนของเนื้อหา กับข้อสอบมักจะ ไม่แตกต่างกันเท่าไรในแต่ละปีครับ การคาดเดาโครงสร้างของข้อสอบ จะทำให้เราไม่ตื่นตระหนกจนเกินไป เมื่อเข้าไปเจอข้อสอบจริงในห้องสอบครับ

6. Tips สำหรับคนที่อ่านหนังสือไม่ทันจริงๆ นะครับ ให้เอาสัดส่วนเนื้อหาจากข้อข้างบนมาดู

บทไหนที่ออกบ่อยๆ ทุกปี และเป็นบทอิสระ คือไม่ได้เป็นบทที่ต้องนำไปใช้ต่อในส่วนอื่นๆ ก็ข้ามไปได้เลยครับ จากประสบการณ์ FM, MFE และ C จะมีบทอิสระเยอะ แต่ P กับ MLC จะไม่ค่อยมีบทอิสระ

7. ควรจะทำสรุปเนื้อหาและสูตรเป็นของตนเอง

ถ้าให้ตีควรเขียนด้วยลายมือของตัวเอง เพราะจะช่วยให้อ่านได้ตีความง่ายขึ้น อันนี้เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เขียนเลยครับ นอกจากนั้นควรเขียนแยกเป็นสรุปสองเล่ม เล่มหนึ่งเป็นเนื้อหาซึ่งจะเป็นเล่มที่หนาหน่อย อีกเล่มหนึ่งเป็นสูตรโดยเฉพาะ ควรทำสรุปเสร็จก่อนสอบอย่างน้อย 2 อาทิตย์ แล้วก็เอาเล่มแรกที่เป็นเนื้อหา มาอ่าน (แทนหนังสือ) แล้วก็ก่อนสอบสัก 3 วัน ก็เอาสรุปเล่มสูตรมาอ่าน พอถึงเวลาก่อนสอบก็ทวนเฉพาะเล่มสูตร จากนั้นก็เข้าสอบฉลุยครับ ^^

8. ในการซ่อมทำข้อสอบครั้งแรกๆ ให้เปิดสรุปเนื้อหาไปดูก็ได้ครับ

เพราะว่าจะได้เป็นการเช็ค ว่าที่เราสรุปมานั้น ok รึเปล่า อาจสรุปยาวไป ซึ่งจะสังเกตได้จากการที่เราเปิดหาตั้งนานกว่าจะเจอ เนื่องจากสรุปได้ ไม่กระชับ หรือสั้นไปจนไม่ครอบคลุม นั่นคือหาไม่เจอเลย ส่วนเรื่องการจับเวลา ก็เช่นกัน ตอนแรกๆ ก็หวนๆ ทำเกินเวลาไปก่อนได้เลย

9. พอทำข้อสอบเสร็จซักชุดสองชุด ก็ทำการปรับปรุงสรุปเนื้อหา

เพราะว่ามันมีความสำคัญ คือในช่วงท้ายๆ ของการเตรียมตัวสอบ เราไม่ได้อ่านที่หนังสือ แต่อ่านที่สรุปเนื้อหา ทำการสรุปใหม่ให้กระชับและครอบคลุม จากนั้นทำข้อสอบต่อไป โดยทำข้อสอบไปก็เปิดดูสรุปเนื้อหาอันใหม่ไป จะสังเกตว่าเราจะใช้เวลาน้อยลงมากๆ เพราะเปิดเจออย่างง่ายดาย

10. ลดการฟุ้งฟิงสรุปเนื้อหาลงเรื่อยๆ พร้อมทั้งลดเวลาทำข้อสอบลง

จนกระทั่งไม่ต้องใช้สรุปเนื้อหา และทำข้อสอบได้ตรงตามเวลาจริง เมื่อ condition ทั้งหมดเหมือนในห้องสอบแล้ว ก็ดู trick ข้อต่อไปได้เลยครับ

11. ลองดูข้อนี้ละครับ อาจจะยาวหน่อยแต่ใช้ได้ผลดีเลยครับ

สมมุติว่าข้อสอบเป็น Exam C มี 40 ข้อ ให้ทำข้อสอบ พอทำเสร็จแล้วให้เช็คคำตอบกับเฉลย แล้วแบ่งสิ่งที่เราตอบเป็นสามพวก คือ 1. ทำจนเจอ Choice และถูก (สมมุติว่ามี 24 ข้อ) 2. ทำจนเจอ Choice แต่ผิด (สมมุติว่า 6 ข้อ) 3. มั่ว ไม่สนว่าถูกหรือผิด (ก็คือที่เหลือ 10 ข้อ) แล้วให้เอา

$(\text{พวก1})/(\text{พวก1}+\text{พวก2}) = (24)/(24+6) = 0.8$ เลขนี้เรียกว่าอัตราส่วนการไม่โดนหลอก ลองทำข้อสอบดูหลายๆ ครั้งครับ จะสังเกตได้เลยว่า อัตราส่วนการไม่โดนหลอกสำหรับคนคนหนึ่ง จะเป็นค่าที่ค่อนข้างคงที่ไม่ค่อยจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง และมันจะเข้าใกล้ 1.0 ก็ต่อเมื่อมีการทบทวนเวลาแบบไม่จำกัดในการทำและตรวจทาน (ซึ่งแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย ละครับ เมื่ออยู่ในห้องสอบ)

คนส่วนใหญ่ที่เคยคุยด้วยมักจะอยู่ที่ 0.9 ซึ่ง 0.8 ที่คำนวณมานั้นเป็นตัวเลขจริงของผมเอง จากนั้นให้ไปดูว่าคะแนนผ่านของวิชานี้เป็นเท่าไร จากเว็บไซต์ของ SOA จะเป็นสถิติย้อนหลังให้หลายๆปี สมมุติว่า Exam C คะแนนผ่านอยู่ที่ 22 ผมก็ต้องทำจนเจอ Choice อย่างต่ำ $22/0.8 = 28$ ข้อ นี่เป็นเป้าหมายของผม ประโยชน์ของการวิเคราะห์ตรงนี้คือจะทำให้เราไม่เสียเวลา เราจะลดเวลาได้มหาศาลเลย คือตอนสอบจริงผมจะมีตัวเลข 28 ไว้ในใจ แล้วจะบวกเพิ่มนิดหน่อยเป็น 30 ซึ่งผมจะทำให้ เจอ Choice ให้ได้ 30 ข้อโดยเร็วที่สุด โดยไม่ต้องประณีตมาก ไม่สนใจว่าจะโดนหลอกกรึเปล่า เพราะถือว่าอัตราส่วนการโดนหลอกคงที่อยู่แล้ว เมื่อทำได้ 30 ข้อก็สบายใจละที่เหลือก็จะทำแบบไม่กดดัน

12. ปรึกษาผู้ที่เคยสอบข้อสอบเดียวกันมาแล้วครับ

วิธีนี้จะช่วยได้ค่อนข้างดีทีเดียวครับ เพราะว่าเขามักจะเข้าใจว่า ปัญหาที่พบระหว่างการเตรียมตัวสอบ และในห้องสอบเป็นอย่างไร

13. ก่อนสอบไม่ควรทักโหมอ่านหนังสือเลยครับ

นอกจากจะทำให้รู้สึกจิตตกที่อ่านหนังสือไม่ทัน ยังทำให้สภาพร่างกายไม่พร้อมต่อการสอบด้วยครับ ทางที่ดีควรจะเก็บเล็กผสมน้อยอย่างต่อเนื่องครับ

ก็คงต้องกลับไปทำการวางแผนอีกทีหนึ่งนะครับ

14. ในช่วงสัปดาห์ก่อนถึงวันสอบจริง ควรจะตื่นนอน และเข้านอนให้ตรงเวลา

จะได้ไม่เพลียตอนวันสอบจริง นอกจากนั้น ควรออกกำลังกายเพื่อให้สดชื่นด้วย

15. พอมาถึงวันสุดท้ายก่อนที่จะสอบ แนะนำให้อ่าน เร่งอ่านหนังสือครับ

ถ้าอยากจะทำก็อ่านแต่สรุปย่อ แล้วก็ทำใจ ให้สบาย มาออกกำลังกาย ฟังเพลง เล่นดนตรี เพราะ เป้าหมายของเราคือต้องสบายใจ และต้องนอนให้หลับให้ได้! ไอเดียก็คือ อ่านหนังสือ 80% แต่ได้นอนเต็มที ดีกว่าอ่านหนังสือ 100% แต่นอนไม่ค่อยหลับ สำหรับการสอบตอนบ่ายก็จะได้นอนเยอะหน่อย

16. ตอนเช้าตื่นขึ้นมาต้องทานอาหารเช้าครับ ห้ามไม่กิน

แล้วก็พวกน้ำเต้าหู้, ของหวาน วันสอบให้พยายาม กินเยอะๆเลยครับ ถ้าใครไม่ค่อยกินของหวานเพราะ กลัวฟันผุแล้วจะโดนแม่ดู ให้หยวนๆ ซักวันครับ พวกลูกอมหรือผลไม้หวานๆ มันจะช่วยเรื่องความคิด ได้ น้ำเปล่าเตรียมติดไปด้วยก็ดีครับ และแนะนำอีก เช่นกันว่า ก่อนสอบและในห้องสอบ อย่ากินน้ำเย็น นอกจากทำให้รู้สึกหนาว แล้วยังทำให้เส้นเลือดรวม ทั้งในสมองหดตัว ทำให้คิดไม่ค่อยจะออก และอาจจะทำให้รู้สึกอยากเข้าห้องน้ำในเวลาสอบด้วยครับ

17. เตรียมเสื้อผ้าไปด้วย

เรามีอาจคาดเดาอุณหภูมิในห้องได้ แล้วก็

พยายามไปให้ถึงที่สอบก่อนเวลา เพื่อจะได้นั่ง ทำความคุ้นเคยกับบรรยากาศรอบตัว ก่อนสอบ เข้าห้องน้ำให้เรียบร้อย

18. สำหรับในห้องสอบควรแบ่งเวลาให้ดี

อาจจะวางแผนว่า ภายใน 1 ชั่วโมงแรกจะทำให้ ได้เท่านั้นเท่านี้ข้อ นอกจากนั้นโดยประสบการณ์ ส่วนตัวแล้ว ผมคิดว่าการเว้นข้อที่คิดไม่ออกไว้คิด ทีหลัง ยังคงเป็นวิธีการที่ดีครับ (เพียงแต่อาจจะรู้สึก โทงเทงไปบ้าง ถ้าหากว่าเว้นมากเกินไป ោះๆ)

19. เพื่อขยายความข้อที่แล้วนะครับ ชั่วโมงต้นๆ เป็นชั่วโมงที่สำคัญมาก

ควรทำจำนวนข้อให้ได้มากที่สุด สมมุติว่าข้อสอบ มี 40 ข้อและมีเวลาสอบสี่ชั่วโมง ควรตั้ง เป้าไว้เลย ว่า สองชั่วโมงแรกต้องทำให้ได้อย่างน้อย 25 ข้อ นั่นคือเกินครึ่ง โดยเลือกทำข้อที่เราารู้สึกว่าทำได้แน่ๆ มาทำก่อน ถ้าเจอข้อที่ไม่คุ้นหรือไม่เห็นวิธีทำได้ง่ายๆ ให้กระโดดข้ามไปเลยครับแล้วเดี๋ยวค่อยมาเก็บ ถ้าสามารถทำได้ จะทำให้ลดความกดดันในสอง ชั่วโมงหลังได้อย่างมาก เพราะเหลือจำนวนข้อน้อย แล้ว ในทางกลับกัน ถ้าสองชั่วโมงแรกทำได้ไม่ถึง 20 ข้อ สองชั่วโมงหลังจะรู้สึกลนลาน

20. ตั้งรางวัลให้กับตนเอง

เช่น วางแผนว่าถ้าหากอ่านหนังสือครบหนึ่งบท จะเล่นเกม 1 ชั่วโมง ถ้าหากว่าทำข้อสอบเก่าได้เกิน 80% จะซื้อขนมมาฉลองเป็นต้น การให้รางวัลกับตัวเองบ้างจะช่วยเพิ่มกำลังใจในการฝ่าฟันอุปสรรคให้ กับตัวเราต่อไปครับ

เป็นอย่างไงบ้างครับ สำหรับเทคนิคในการเตรียมตัวสอบข้อสอบ SOA ผู้เขียนหวังว่า 20 tips นี้ คงจะเป็นประโยชน์ให้กับผู้อ่านได้ไม่มากนักน้อยนะครับ สำหรับในฉบับหน้า Exam corners ขอเสนอ FAP ซึ่งเป็นการสอบอีกขั้นหนึ่งของ SOA พบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

Office Syndrome

ข้อมูลจาก กระทรวงสาธารณสุข

สำหรับแอดซัวร์ที่ต้องนั่งทำงานในออฟฟิศ (แถมกลับบ้านก็คงแอบเอาหนังสือสอบมานั่งอ่านกันต่ออีก) หรือคนนั่งทำงานในออฟฟิศเป็นเวลาอย่างน้อยวันละ 8 ชั่วโมงแล้วล่ะก็ เราลองมาดูกันว่ามีโรคอะไรบ้างที่คอยถามหาเรากันอยู่

+ 1. โรคผมร่วง

สำหรับชายใดที่หาญกล้าอยากมาเป็นแอดซัวร์ คงจะไม่แคร์ว่าคลาดที่ต้องประสบกับปัญหาเรื่องผมไม่มากก็น้อยอย่างแน่นอน อย่างที่หลายคนบอกกันว่า เงินแต่ละเม็ดที่แอดซัวร์หามาได้นั้นแลกมาจากหยาดเหงื่อและเส้นผมทั้งนั้น นอกจากอาการเครียดที่เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ผมร่วงมากกว่า 30 เส้นต่อวันแล้ว การที่ได้รับแสงอาทิตย์ไม่เพียงพอก็เป็นสาเหตุทำให้ผมร่วง แล้วแสงสว่างวับบนหัวแทนได้เช่นกัน เนื่องจากแสงแดดจะช่วยสังเคราะห์วิตามินเคที่จำเป็นต่อหนังศีรษะได้

+ 2. ปวดหัว และ ไมเกรน

อาการปวดหัว หรือไมเกรน เกิดจากความเครียด แต่สาเหตุอีกประการที่น่าสนใจคือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กาเฟอีน (กาแฟ น้ำอัดลม ยาชาูกำลัง) อาหารไขมันสูง อาหารประเภทเนื้อสัตว์ 90% เป็นอาหารหลัก

ดังนั้น หากใครชอบดกก็ไม่ต้องเสียใจ และไม่ต้องหันไปหาอาหารเหล่านั้น (โดยเฉพาะแอลกอฮอล์) และแม้ว่าอาการอัลไซเมอร์จะเป็นอาการสมองเสื่อมโดยไม่ทราบสาเหตุ แต่สาเหตุหลักๆ ของอาการสมองเสื่อมอื่นๆ ก็คือการรับประทานอาหารดังกล่าว อีกสาเหตุหนึ่งที่น่าสนใจคือการขาดการออกกำลังกายสม่ำเสมอ โดยปรกติเราต้องออกกำลังกายประมาณ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เป็นอย่างน้อย แต่มนุษย์เงินเดือน (และแอดซัวร์) ส่วนใหญ่มักอ้างว่าไม่มีเวลาออกกำลังกาย (เพราะต้องอ่านหนังสือ)

+ 3. ปวดตา น้ำตาแห้ง

การนั่งหน้าจอเกินวันละ 6 ชั่วโมง และการเพ่งอยู่หน้าจอในที่มืดรวมทั้งการขาดวิตามินเอ และบี ถ้าไม่ยอมให้สายตาแห้งก็ควรหาโอกาสออกไปมองฟ้า (ไม่ใช่คนชื่อ "ฟ้า") บ้างก็น่าจะดีไม่น้อย

+ 4. ไชนิส

ดูเหมือนโรคเป็นหวัด คัดจมูก ภูมิแพ้ จะกลายเป็นโรคประจำของหนุ่มสาวออฟฟิศและแอดซัวร์ไปซะแล้ว ทางที่ดีควรหาเวลาออกไปสูดอากาศข้างนอกบ้าง เพื่อสุขภาพของปอด

+ 5. ปากเหม็น

นอกจากอาหารพวกกาเฟอีน แอลกอฮอล์ ความเครียด ยังเป็นพาหะเร่งให้แบคทีเรียทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ดีที่สุด ถ้าไม่อยากถูกตราหน้าว่าเป็นคนปากเหม็นก็ต้องพูดให้มากขึ้น น้ำลายจะได้ไม่บูด (แต่ถ้าพูดจาไม่ดี ดั่งเหมือนนาสุ่ยไว้เนปากก็จะโดยตราหน้าว่าปากเหม็นได้เหมือนกัน)

+ 6. ปวดคอ, ปวดไหล่, และ ปวดหลัง

ปวดข้อ ปวดนิ้ว ปวดไหล่ ปวดหลัง โดยมากเกิดจากการนั่งทำงานผิดท่า นั่งเก้าอี้เตี้ยที่ไม่รองรับต่อการทำงาน แต่รู้หรือไม่ว่า แม้จะนั่งถูกท่าแล้ว แต่หากนั่งเป็นเวลานานๆ ไม่มีการเปลี่ยนอิริยาบถซะบ้าง อาการปวดคอ ปวดไหล่ ก็ถามหาเช่นกัน ทางที่ดีถ้ามีอาการปวดแต่เนิ่นๆ ให้รีบไปปรึกษาแพทย์หรือนักกายภาพบำบัดจะดีกว่าครับ โรคนี้เป็นโรคฮิตของแอดซัวร์เช่นกัน โดยเฉพาะคนที่ต้องอ่านหนังสือเป็นเวลานานๆ ในแต่ละวัน หลังจากกลับมาจากการทำงาน

+ 7. โรคอ้วน

มีคนกล่าวกันว่าคนใช้สมองเยอะ จะใช้พลังงานเยอะ จึงอาจเป็นสาเหตุผิดๆ ที่คิดว่าควรจะต้องกินมากๆ แต่ความเป็นจริงแล้วจะเห็นได้ว่า เรากิน

อาหารอย่างน้อย 3 มื้อ มีพลังงานมากมายเข้าสู่ร่างกาย แต่ถูกเผาผลาญไปน้อยนิด (เพราะออกกำลังกายไม่เพียงพอ) และถ้าไม่ยอมให้ออฟฟิศเป็นสถานที่เผาผลาญน้ำหนักแล้วละก็ อาหารประเภทที่แคลลอรี่หรือไขมันสูง (เช่น แสมเบอร์เกอร์ น้ำอัดลม พิซซ่า) ก็ควรจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

+ 8. โรคกระเพาะ:

นี่ก็เป็นอีกหนึ่งโรคฮิต เพราะนอกจากการกินอาหารไม่เป็นเวลาจะเป็นสาเหตุใหญ่แล้ว การกินอาหารแบบเร่งรีบยังส่งผลให้กระเพาะ และระบบ

ขับถ่ายทำงานได้ไม่มีประสิทธิภาพด้วย

+ 9. ริดสีดวง

การนั่งนานๆ จะทำให้เกิดการกดทับของเส้นเลือดดำบริเวณปลายลำไส้ และเกิดอาการเลือดคั่ง บวม ยิ่งน้ำหนักมาก ก็ยิ่งแรงให้เป็นที่โรคนี้เร็วขึ้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นนอกจากจะต้องควบคุมน้ำหนักตัวแล้ว ควรที่จะต้องลุกเดินไปทั่วเพื่อรณรงค์บ้าง ว่าแต่อย่าไปนานจนเข้าขั้นที่เรียกว่าอู๋ เดี่ยวจะกลายเป็นโรคตกงานแทน
สวัสดิ์แอกซ์วีรี จะนำเรื่องราวดีๆ เกี่ยวกับสุขภาพมาให้ท่านอ่านกันอยู่เรื่อยๆ ครับ

Entertainment

โดย กมลพรรณ สุตโททอง (ตูน) และ วันวิสา มีทองมูล (เจน)
entertain@sawasdeeactuary.com

ฉบับนี้ขออนุญาตดัดเกมส์ 1 ฉบับนะคะ ข้อแก้ตัวก็ไม่มีอะไรมาก นอกจากงบประมาณของรางวัลไม่พอแฮะ ไม่ใช่ เนื่องจากจากหน้ากระดาษฉบับนี้ไม่ค่อยพอ แถมคนคิดเกมส์นี้ไปไกลถึงขอนแก่นอีกต่างหาก ส่วนสมาชิกที่เหลืออยู่ที่ใกล้ลิ้นซีพีเต็มทีเนื่องจากขาดแคลนสมาชิกใหม่

สำหรับฉบับหน้าจะเป็นโอกาสทองของทุกท่านค่ะ เราจะเปิดโอกาสให้ผู้อ่านทุกคนได้คิดเกมส์กันส่งเข้ามา หากเกมส์ไหนได้รับเลือกให้ลงใน *สวัสดิ์แอกซ์วีรี* ทางทีมงานมีของรางวัลมอบให้ค่ะ อย่าลืมส่งกันเข้ามาเยอะๆ นะคะ

สำหรับรายชื่อผู้โชคดี 5 ท่านแรกที่จะได้รับของรางวัลตามด้านล่างนี้เลยค่าะ

1. Pimlak Apisitwong
2. Thalit Promnart
3. Pailin Lampai
4. Nonglak Jinawong
5. Ekachai Srinorasaksilp

ทางทีมงานจะติดต่อกลับไปสำหรับการจัดส่งของรางวัลนะคะ

สำหรับท่านอื่นๆ ที่ตอบถูกแต่ส่งคำตอบมาช้าไปหน่อย ไว้โอกาสหน้าแล้วกันนะคะ

เฉลย Queen Camellia's Tragedy Part III รหัสเปิดคอมพิวเตอร์ คือ UNEXPECTED

โดยได้มาจากการนำกระดาษเรียงกันตามแนวตั้งในลำดับที่ถูกต้อง จะได้เป็น

PWIEC

AOSXT

SRUPE

SDNED

และเมื่ออ่านจากบนลงล่าง
จะได้ว่า PASSWORDISUNEXPECTED
สามารถแยกออกได้เป็นคำว่า
PASSWORD IS UNEXPECTED ค่ะ